

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

VOLKSWAGEN **PRZYJAZNYM PRACODAWCĄ**

FOT. KRZYSZTOF SITKOWSKI / KPRP

Lider dialogu autonomicznego – część 1

Członkowie organizacji w: Przedsiębiorstwie Budowy Kopalni PeBeKa S.A., Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Głogowie, ZUW Urbex Sp. z o.o. w Polkowicach, Leadec Sp. z o.o. w Gliwicach Oddział Polkowice, KGHM ZANAM S.A. w Polkowicach i TUW Cuprum w Lubinie w dniach 18–21 kwietnia br. wzięli udział w szkoleniu Lider dialogu autonomicznego – część 1. Warsztaty dotyczyły organizacji pracy działacza związkowego oraz prawa wewnątrzwiązkowego i prawa pracy. Zajęcia przeprowadziły Ewa Kosiorowska i mecenas Monika Majka z Kancelarii Prawnej Rady Prawnego Monika Majka.

PEZ – Gra w przedsiębiorstwo, czyli elementy rachunkowości zarządczej

Członkowie NSZZ „Solidarność” z: Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Legnicy, Zakładów Wzbogacania Rud w Polkowicach Oddziału KGHM Polska Miedź S.A., Winkelmann Sp. z o.o. w Legnicy, Volkswagena Motor Polska Sp. z o.o. w Polkowicach, Centrum Opiekuńczo-Wychowawczego Powiatu Legnickiego w Golance Dolnej, Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”, KGHM ZANAM S.A. w Polkowicach, Kolei Dolnośląskich Sp. z o.o. w Legnicy, Tesco Polska Sp. z o.o. w Krakowie, Szkolnego Schroniska Młodzieżowego w Legnicy i Sanden Manufacturing Poland Sp. z o.o. w Polkowicach wzięli udział w symulacji Gra w przedsiębiorstwo, czyli elementy rachunkowości zarządczej, kolejnej sesji w ramach cyklu „Podstawowe Elementy Zarządzania”, która miała miejsce w Legnicy, w dniach 24–25 marca br. Celem warsztatów było przybliżenie uczestnikom rachunkowości zarządczej. Poznawali ją zarządzając podczas symulacji spółką z o.o. i wypełniając po każdej części gry: arkusz przepływów, rachunek zysków i strat, arkusz kapitału obrotowego i bilans. Symulacja zakończyła się wyceną spółek na podstawie wartości księgowej i metodą dochodową z kapitalizacją. Zajęcia przeprowadziła Urszula Wegner.

Klub SIP

Na spotkanie Klubu SIP 22 marca 2017 r. Wojciech Zawadzki, Regionalny Koordynator ds. BHP, zaprosił P. Jana Buczkowskiego Kierownika Oddziału w Legnicy Okręgowej Inspekcji Pracy we Wrocławiu, który przedstawił zmiany w prawie pracy obowiązujące od 1 stycznia br., statystyki wypadkowe w kraju i Regionie, omówił zagadnienia związane z wypadkami przy pracy oraz odpowiedział na wiele pytań sypowców uczestniczących w spotkaniu. Społeczni inspektorzy pracy reprezentowali: Pogotowie Ratownicze w Legnicy, Hutę Miedzi „Legnica”, Zakłady Górnicze „Lubin”, Zakłady Górnicze „Rudna”, Zakład Hydrotechniczny i Zakłady Wzbogacania Rud – oddziały KGHM Polska Miedź SA, Regionalne Centrum Zdrowia Sp. z o.o. w Lubinie, Urząd Skarbowy w Lubinie, Sanden Manufacturing Poland Sp. z o.o. w Polkowicach, Sitech Sp. z o.o. w Polkowicach, Volkswagen Motor Polska Sp. z o.o. w Polkowicach i Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne Sp. z o.o. w Legnicy.

Volkswagen Motor Polska wyróżniony jako Przyjazny Pracodawca

Volkswagen Motor Polska znalazł się ponownie wśród laureatów konkursu „Pracodawca Przyjazny Pracownikom”.

Wtorek 21 marca nagrodę z rąk Andrzeja Piotra Dudy, przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” odebrała Joanna Kaniewska, dyrektor personalny. Uroczystość wręczenia certyfikatów odbyła się w Pałacu Prezydenckim.

„To dla nas prestiżowa i bardzo cenna nagroda, którą otrzymujemy od pracowników po raz drugi” - podkreśla Joanna Kaniewska, dyrektor personalny. „Pierwszy raz zostaliśmy wyróżnieni tym tytułem w 2010 roku.

Ponowne dołączenie do grona laureatów jest efektem konsekwentnej realizacji założonych celów, w tym przede wszystkim troski o zdrowie naszych pracowników” - dodaje Joanna Kaniewska. „Kapituła konkursu nagrodziła nas za intensywną współpracę ze stroną związkową, opartą na wzajemnym poszanowaniu i konstruktywnym dialogu.”

Konkurs jest organizowany przez NSZZ „Solidarność” pod honoro-

wym patronatem Prezydenta RP. Tytuł „Pracodawcy Przyjaznego Pracownikom” otrzymują pracodawcy wyróż-

nijący się stosowaniem dobrych praktyk w zakresie przestrzegania prawa pracy, w szcze-

gólności poprzez stabilność zatrudnienia, przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prawa do zrzeszania się w związku zawodowy. Kandydatów zgłaszają jednostki organizacyjne „Solidarności”.

„Zależy nam tym, aby pokazać jak może przebiegać wzorcowo współpraca pomiędzy związkiem zawodowym a stroną pracodawcy. Naszą współpracę cechują przede wszystkim respek-

owanie drugiej strony i współdecydowanie” – podkreślają obecni na uroczystości Włodzimierz Broda, przewodniczący OZ NSZZ „Solidarność” w Volkswagen Motor Polska i jego zastępca Janusz Klepuszewski.

Wśród tegorocznych laureatów znalazło się 22 firm z różnych branż z całego kraju. Nagrodzeni mogą posługiwać się certyfikatem przez okres trzech lat.

Sprawa Bożeny Rudzińskiej

Uchylenie nagany prawomocne

Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił apelację dyrektora MOK-u. Chodzi o sprawę naruszenia praw pracownika w Miejskim Ośrodku Kultury w Głogowie. Sąd pierwszej instancji uchylił nagane Bożenie Rudzińskiej. Sąd Okręgowy podtrzymał tę decyzję i oddalił apelację w całości.

Tym samym wyrok uchylający naganę się uprawomocnił. Strony nie mają prawa się

już od niego odwołać. Przypomnijmy, że przed sądem trafiła też inna sprawa związana z Miejskim Ośrodkiem Kultury w Głogowie. Pracowniczka MOK-u stara się udo-

wodnić, że zmiana struktury w placówce była działaniem pozornym. Bożena Rudzińska żąda odszkodowania w kwocie prawie 13 tysięcy złotych.

IK Radio Elka

Krawczun rezygnuje z funkcji członka Zarządu Regionu

Jacek Krawczun na kwietniowym posiedzeniu Zarządu Regionu złożył rezygnację z funkcji członka ZR, w związku z objęciem przez niego stanowiska dyrektora Dolnośląskiego Zakładu Spółki PKP Cargo S.A. we Wrocławiu.

Jacek Krawczyn był członkiem Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” od 2006 do chwili obecnej. W Zarządzie reprezentował kolejarzy – często informował o sytuacji pracowników i zmianach wdrażanych w kolejnictwie.

Legniczanin powołany do IPN-owskiego komitetu

Grzegorz Majewski został członkiem Komitetu Ochrony Pamięci Walki i Męczeństwa przy oddziale Instytutu Pamięci Narodowej we Wrocławiu.

Grzegorz Majewski należy do oświatowej Solidarności. Jest pracownikiem administracyjnym V Liceum Ogólnokształcącego w Legnicy, autorem wielu artykułów naukowych i popularnonaukowych, a także współautorem książki „Ponad granicami – Historia Solidarności Polsko – Czechosłowackiej”. W czasach PRL działał w Ruchu Wolność i Pokój, którego członkiem m.in. odmawiali składania przysięgi na wierność ZSRR i odmawiali służby wojskowej. Działał również w podziemnej Solidarności. W ub. roku za opozycyjną działalność został odznaczony przez prezydenta RP „Krzyżem Wolności i Solidarności”. Komitet Ochrony Pamięci Walki i Męczeństwa to organ doradzający władzom Instytutu Pamięci Narodowej. Za zadanie ma m.in. „inicjowanie i koordynowanie inicjatyw związanych z upamiętnianiem miejsc historycznych miejsc, wydarzeń i postaci z dziejów narodu polskiego” a także „ocenie opieki nad miejscami pamięci i trwałymi obiektami walki i męczeństwa” i opiniowanie wniosków i inicjatyw dot. budowy nowych.

Kadencja komitetu trwa pięć lat. Udział w jego pracach ma charakter społeczny.

Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych

Jak co roku, 28 kwietnia obchodzony jest jako Międzynarodowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych zwany inaczej Dniem Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy (lub czasem jako Dzień Pamięci o Pracownikach/ Światowy Dzień Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Pracy).

Tematem wiodącym w 2017 roku, określonym przez Międzynarodową Organizację Pracy (ILO), jest: „Lepsze gromadzenie i wykorzystanie danych BHP”.

Temat ten dotyczy potrzeby optymalizacji systemu rejestracji, analizy i wykorzystania informacji o wypadkach przy pracy i chorobach zawodowych. Z kolei Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych (ITUC) uznała, że w 2017 roku uwagę pracowników powinien przyciągnąć temat: NIEBEZPIECZNE I NIEUCZCIWE – DYSKRYMINACJA W PRACY DOTYKA NAS WSZYSTKICH. W ten sposób związki zawodowe, w tym NSZZ „Solidarność” kierują uwagę na zapewnienie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników narażonych na zagrożenia w miejscu pracy m. in. z powodu płci, pochodzenia, klasy i orientacji seksualnej.

Europejska Konfederacja Związków Zawodowych (ETUC) dołączyła hasło: LICZY SIĘ ZDROWIE I BEZPIECZENSTWO KAŻDEGO!

Szkolenia

Lider dialogu autonomicznego – część 3

W dniach 15 – 17 marca br. w Legnicy odbyło się szkolenie Lider dialogu autonomicznego – część 3. Dotyczyło m.in. podziału prawa, wykładni prawa pracy w Konstytucji RP, zagadnień związanych ze stosunkiem pracy, urlopami pracowniczymi i wynagrodzeniami za pracę oraz ustaw: związkowej, o ZFSS, o sporach zbiorowych oraz o tzw. zwolnieniach grupowych. Uczestnicy, korzystając z aktów prawnych, rozwiązywali zadania – przypadki, z którymi zetknęli się pośrednio lub bezpośrednio w praktyce związkowej, a proponowane przez nich rozwiązania analizował i korygował prowadzący szkolenie Piotr Wegner. W warsztatach wzięli udział przedstawiciele organizacji w: Sanden Manufacturing Poland Sp. z o.o. w Polkowicach, oświacie jaworskiej, Regionie Zagłębie Miedziane i Teatrze im. Heleny Modrzejewskiej w Legnicy.

PEZ – Zarządzanie strategiczne

W dniach 24 – 25 lutego br. uczestnicy cyklu szkoleń „Podstawowe Elementy Zarządzania” wzięli udział w warsztatach Zarządzanie strategiczne, podczas których uczyli się korzystać z narzędzi służących do analizy strategicznej organizacji. W projekcie uczestniczą przedstawiciele NSZZ „Solidarność” z Winkelmanna Sp. z o.o. w Legnicy, Volkswagena Motor Polska Sp. z o.o. w Polkowicach, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Legnicy, Zakładów Wzbożania Rud w Polkowicach Oddziału KGHM Polska Miedź S.A., Regionu Zagłębie Miedziane NSZZ „Solidarność”, KGHM ZANAM S.A. w Polkowicach, Centrum Opiekuńczo-Wychowawczego Powiatu Legnickiego w Golance Dolnej, Szkolnego Schroniska Młodzieżowego w Legnicy, Sanden Manufacturing Poland Sp. z o.o. w Polkowicach, Kolei Dolnośląskich S.A. w Legnicy i Tesco Polska Sp. z o.o. w Krakowie. Zajęcia przeprowadzili Bogusław Sowiński i Tomasz Wiecheć.

Czas pracy osoby niepełnosprawnej

Pytanie członka NSZZ „Solidarność”

Bardzo proszę o pochylenie się nad sprawą obejmującą osoby niepełnosprawne, w kontekście zarządzenia Szefa KPRM dotyczącego dni wolnych od pracy tj. 02 maja, 16 czerwca i 14 sierpnia 2017 r. dla pracowników administracji rządowej. W zamian urzędy będą otwarte w soboty 13 maja, 24 czerwca i 9 września 2017r.

Czy w takiej sytuacji osobom niepełnosprawnym będą przysługiwać wolne dni, zarówno w okresie zarządzonym przez Szefa KPRM, jak i w ww. soboty.

Należy zwrócić uwagę na zapis, który ogranicza możli-

wość odpracowania dni wolnych wskazanych przez Szefa KPRM, gdyż osoby niepełnosprawne nie mogą przekroczyć określonego limitu godzin (w zależności od grupy niepełnosprawności) pracy w tygodniu, a tym samym odpracować zarządzonych dni wolnych czy też skorzystać z urlopu w zamian za pracę w sobotę.

Natomiast w sytuacji gdy pracodawca proponowałby niepełnosprawnym pracę w dni zarządzane przez Szefa KPRM jako wolne (jako jedyną możliwość wybrnięcia z tej sytuacji), to tym samym pozbawi ich możliwości skorzystania z przywileju, u jakim obdarowani będą pozostali pracownicy.

Odpowiedź radcy prawnego

Taki porządek pracy, co do zasady jest dopuszczalny, ale nie można w pełni objąć nim osób niepełnosprawnych. O ile mogą one – tak jak cała reszta – skorzystać z dodatkowego dnia wolnego, o tyle nie będą mogły go odpracować w kolejną sobotę. Taka praca przekroczyłaby bowiem obowiązującą je sztywną tygodniową (35 lub 40-godzinną) normę czasu pracy, co jest niedopuszczalne.

Skoro zatem w zarządzeniu nie przewidziano pracy dla osób niepełnosprawnych w dniach wolnych (albo tej grupy nie wyłączono z zarzą-

dzenia) to będą one mogły korzystać z tych dni wolnych i nie będą musiały pracować ponad sztywne normy czasu pracy.

Podsumowanie

Stosownie do ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 r. (Dz.U. Nr 123, poz. 776) tekst jednolity z dnia 14 listopada 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 2046 ze zm.) tj. art. 15 i art. 16 Czas pracy osoby niepełnosprawnej nie może przekraczać 8 godzin na dobę i 40 godzin tygodniowo. Czas

pracy osoby niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności nie może przekraczać 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo. Osoba niepełnosprawna nie może być zatrudniona w porze nocnej i w godzinach nadliczbowych.

Powyższej zasady nie stosuje się

1) do osób zatrudnionych przy pilnowaniu oraz

2) gdy, na wniosek osoby zatrudnionej, lekarz przeprowadzający badania profilaktyczne pracowników lub w razie jego braku lekarz sprawujący opiekę nad tą osobą wyrazi na to zgodę.

Po pierwsze stwierdzić należy, że taki porządek pracy co do zasady jest dopuszczalny, ale nie można w pełni objąć nim osób niepełnosprawnych. W świetle powyższych przepisów ustawy o ile mogą one – tak jak cała reszta – skorzystać z dodatkowego dnia wolnego, o tyle nie będą mogły go odpracować w kolejną sobotę. Taka praca przekroczyłaby bowiem obowiązującą je sztywną tygodniową (35- lub 40-godzinną) normę czasu pracy, co jest niedopuszczalne. Chyba, że lekarz wyraził zgodę stosownie do cyt. pkt 2

Piotr J. Józwiak
radca prawny

Homilia Jana Pawła II podczas Mszy św. w Legnicy 4 cze

Uwielbiaj, duszo moja, Pana (por. Łk 1, 46). Magnificat! Słowa tego kantyku słyszeliśmy w dzisiejszej Ewangelii. Maryja po zwiastowaniu odwiedziła swoją krewną Elżbietę. Elżbieta zaś, gdy usłyszała pozdrowienie Maryi, doznała szczególnego objawienia. W głębi serca poznała, że jej młoda krewna, która przychodzi do niej w stanie błogosławionym, nosi w swoim łonie Mesjasza. Wydała więc okrzyk pozdrawiając Maryję: *Źbłogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona!* (Łk 1,42). I wówczas, odpowiadając na pozdrowienie Elżbiety, Maryja oddaje cześć Bogu słowami Magnificat:

Wielbi dusza moja Pana, i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy (Łk 1, 46-47).

Kościół ciągle powraca do tego kantyku, śpiewa go wielokrotnie - i powtarza każdego dnia, a w szczególności w liturgii nieśpornej - dziękując Panu za to samo, za co dziękowała Maryja: za to, że Syn Boży stał się Człowiekiem i zamieszkał między nami. I my dzisiaj, podczas liturgii Mszy św. w piastowskiej Legnicy, śpiewamy wraz z Maryją Magnificat, aby wyrazić naszą wdzięczność za dar nieustannej obecności Chrystusa w Eucharystii. Spotykamy się bowiem w ramach Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego we Wrocławiu. Słowa Maryi dziękujemy za wszelkie dobro, w którym uczestniczymy przez sakrament Ciała i Krwi Pańskiej.

Zanosimy to dziękczynienie wraz ze wszystkimi pokoleniami wierzących na całym świecie. Jest dla nas szczególną radością, iż ten powszechny hymn uwielbienia rozbrzmiewa na Dolnym Śląsku - tutaj w Legnicy. Cieszę się, że mogłem tu przybyć i spotkać się ze wspólnotą Kościoła, która od pięciu lat ma swoją diecezję. Słowa serdecznego powitania kieruję do waszego pasterza, księdza biskupa Tadeusza, jego biskupa pomocniczego, do kapłanów, do osób konsekrowanych i do wszystkich wiernych diecezji legnickiej. Pozdrawiam także pielgrzymów przybyłych z Niemiec i z Czech, oraz Serbołużyczan. Dziękuję za tę obecność.

Wasza diecezja jest młoda, ale chrześcijaństwo na tych ziemiach ma swoją długą i bogatą tradycję. Pamiętamy, że Legnica to miejsce historyczne - miejsce, na któ-

rym książe piastowski Henryk Pobożny, syn św. Jadwigi, stał się czołem najeźdźcom ze Wschodu - Tatarom - wstrzymując ich groźny pochód ku Zachodowi. Z tego powodu, choć bitwa była przegrana, wielu historyków uznaje ją za jedną z ważniejszych w dziejach Europy. Ma ona również wyjątkowe znaczenie z punktu widzenia wiary. Trudno określić, jakie motywy przeważały w sercu Henryka - chęć obrony ojczyźnej ziemi i udręczonego ludu, czy też wola powstrzymania wojsk mahometańskich zagrażających chrześcijaństwu. Wydaje się, że te motywy były nierozłączne. Henryk, oddając życie za powierzony mu lud, równocześnie oddawał je za wiarę Chrystusową. I to był znamienity rys jego pobożności, którą ówczesne pokolenia dostrzegały i zachowały jako przydomek.

Ta okoliczność historyczna, związana z miejscem naszej dzisiejszej liturgii, usposabia nas do refleksji nad tajemnicą Eucharystii w szczególnej perspektywie - w perspektywie życia społecznego. Słusznie bowiem naucza Sobór, że skoro żadna (...) społeczność chrześcijańska nie da się wytworzyć, jeżeli nie ma korzenia i podstawy w sprawowaniu Najświętszej Eucharystii, od niej (...) trzeba zacząć wszelkie wychowanie do ducha wspólnoty (Presbyterorum ordinis, 6).

2. Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? (1Kor 3, 16). Te słowa św. Pawła odnoszą się do wspólnoty Kościoła - Kościoła w Koryncie, ale można też je odnieść do wszystkich wspólnot, które rozwijały się w miastach i wioskach na przestrzeni wieków. Czym żyła wspólnota Kościoła? Skąd otrzymywała Ducha Bożego? Dzieje Apostolskie dają świadectwo, że chrześcijanie od początku trwali na modlitwie, na słuchaniu słowa Bożego i na łamaniu chleba, czyli liturgii eucharystycznej (por. Dz 2, 42). W ten sposób codziennie powracali do Wieczernika, do tej chwili, gdy Chrystus ustanowił Eucharystię. Od tego momen-

tu Eucharystia stała się początkiem nowej budowy.

Eucharystia stała się źródłem głębokiej więzi między uczniami Chrystusa: budowała wspólnotę. Wspólnota ta miała korzenie w miłości i była przeniknięta miłością. Widzialnym znakiem tej miłości była codzienna troska o każdego pozostającego w potrzebie. Dzielenie eucharystycznego Chleba było dla chrześcijan wezwaniem do tego, by dzielić również chleb codzienny z tymi, którzy go nie mają. Niektórzy nawet, jak czytamy w Dziejach Apostolskich, sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby (Dz 2, 45). Ta działalność pierwszej wspólnoty Kościoła we wszystkich wymiarach życia społecznego była kontynuacją Chrystusowej misji niesienia światła Chrystusa w życie społeczne. Nieświeca światło Chrystusa w życie społeczne. Nieświeca światło Chrystusa w życie społeczne. Nieświeca światło Chrystusa w życie społeczne.

3. Bracia i Siostry! Dziś, gdy celebруем Eucharystię, i dla nas staje się jasne, że jesteśmy wezwani, by żyć tym samym życiem i tym samym Duchem. Jest wielkim zadaniem naszego pokolenia, wszystkich chrześcijan tego czasu, nieświeca światło Chrystusa w życie społeczne. Nieświeca światło Chrystusa w życie społeczne. Nieświeca światło Chrystusa w życie społeczne.

Wielokrotnie poruszałem kwestie społeczne w przemówieniach, a nade wszystko w Encyklikach: *Laborem exercens*, *Sollicitudo*

do rei socialis, *Centesimus Annus*. Trzeba jednak do powracać, dopóki nie się choćby najmniejsza wiedliwość. Inaczej by wierni misji Chrystus - misji Bo zmieniają się okoliczności, wśród nas są ludzie, aby zostały wypowiadane, bóle i niedostatek się zawieść. Oni, że Kościół był i jest z nimi Papież; że i modlitwą każdego cierpienie. I Papież o problemach społeczeństwa zawsze chodzi o konkretną osobę.

Mówię o tym, wiem, że potrzebujemy sprawiedliwości w dobie budowania państwa, w rozwoju gospodarczym, szczególnie wyrażają się wszystkie braki w naszym kraju. Konujemy się, jak cych niedostatek nie rodzin wieloletni jest samotnych cych się z ogromnymi w utrzymaniu ci; wielu opuszczonych środków w podeszłym wieku dziecka nie brak dostaje codziennie. Jak nie wspólnie rzy z braku środków otoczeni należą do placach miarobezdomnych. Nie milczeń obecność wszystkich naszych także należą do tła Chrystusa. Przy Pańskiego, aby połem, nie możemy ni na tych, którymnego chleba. Trzeba ale trzeba też od potrzeby. Jest obowiaza tych, którzy tak zarządzać do takie stanowić prę gospodarkę kraj zjawiska życia swoje właściwe ro naszym wspólnym obowiązkiem mił na miarę naszych którzy jej oczekują uczyniliście jedni ci moich najmnie uczynili - mówi Chrystus. Wszystko, czego jednemu z tych naście i Mnie nie uc

entesimus annus. Do tych tematów i na świecie dziełniejsza niesprawiedliwość Kościoła nie była, którą zlecił mu sprawiedliwości. W czasie, zmieniając się, wciąż jednak jest, którzy potrzeba i głosu Papieża, wiedzieli ich trochę. Oni nie mogą muszą wiedzieć, jest z nimi, i że jest obejmuje sercem tego, kogo dotyka też będzie mówił społecznych, bo tu człowieka - o kon-

Ważne w Polsce, bo na jej tego orędzia. Dziś bowiem, nia demokratycznie dynamicznie gospodarczego, ze zistością odślania życia społecznego. Co dnia przeżywa wiele jest cierpiętnych, szczególnie rodzin, szczególnie samotnych. Wiele jest młodych borykających się z trudnymi warunkami własnych dzieł, z których i pozabawia do życia ludzi.

W domach, w których nie ma chleba i odzieży, nie mogą być opieką? Na ulicach przybywa ludzi, nie można przeżyć i pośród nas tych, którzy tego samego Ciągnąc do Stołu, osiadał się Jego Ciągła pozostać obojętnym, brakuje codzienności o nich mówić, powiadać na ich związkami zwłaszcza, uprawiają władzę, brem wspólnym, wa i tak kierować, aby te bolesne społeczne znalazły rozwiązanie. Jest też obowiązkami, nieść pomoc, możliwości tym, ją. Wszystko, co temu z tych braterskich, Mnieście Chrystus (Mt 25,40). Nie uczyniliście najmniejszych, tego czynili (Mt 25,45).

Potrzeba naszego chrześcijańskiego dzieła, naszej miłości, aby Chrystus obecny w braciach nie cierpiał niedostatku.

Wiele w tym względzie już zrobiono w naszym Kraju. Wiele uczynił i czyni tu także Kościół. Do działalności duszpasterskiej Kościoła na stałe weszły już inicjatywy na rzecz ubogich, chorych, bezdomnych - nie tylko w kraju, ale i poza jego granicami. Rozwija się wolontariat i dzieła charytatywne. Pragnę więc podziękować wszystkim - duchownym, osobom zakonnym i świeckim - którzy na co dzień wykazują wrażliwość na potrzeby innych, umiejętność ofiarnego dzielenia się dobrami i wielkie zaangażowanie na rzecz drugiego człowieka. Wasza postać, często spełniana w ukryciu, często przemilczana przez środki informacji, jest zawsze znakiem wiarygodności pasterskiej misji Kościoła.

Mimo tych wysiłków pozostaje jeszcze wielkie pole do działania. Zachęcam was, Bracia i Siostry, abyście budzili w sobie wrażliwość na wszelki niedostatek i ofiarnie współdziałali w niesieniu nadziei wszystkim, którym jej brak. Niech Eucharystia będzie dla was niewyczerpanym źródłem tej wrażliwości i mocy do jej urzeczywistniania w codzienności.

4. Chciałbym tu zatrzymać się

wania nauki, podnoszenia kwalifikacji, studiowania, wobec perspektywy braku zatrudnienia w obranym zawodzie! Pisałem w Encyklice Sollicitudo rei socialis, że bezrobocie jest znakiem niedorozwoju społecznego i gospodarczego państwa (por. n. 18). Dlatego trzeba zrobić wszystko, co możliwe, aby temu zjawisku zapobiec. Praca jest bowiem dobrem człowieka - dobrem jego człowieczeństwa - przez pracę (...) człowiek nie tylko przekształca przyrodę, dostosowując ją do swoich potrzeb, ale także urzeczywistnia siebie jako człowieka, a także ponieważ bardziej „staje się człowiekiem” (Laborem exercens, 9). Jest jednak również obowiązkiem płynącym z wiary i miłości, by chrześcijanie, którzy dysponują środkami produkcji, tworzyli miejsca pracy, przyczyniając się w ten sposób do rozwiązywania problemu bezrobocia w najbliższym środowisku. Gorąco proszę Boga, aby wszyscy ci, którzy pragną uczciwie zdobywać chleb pracą własnych rąk, mieli ku temu właściwe warunki.

Z sytuacją bezrobocia jest związane takie podejście do pracy, w którym człowiek staje się narzędziem produkcji, zatracając w konsekwencji swą osobową godność. W praktyce zjawisko to przybiera

nico przy sprawie ludzkiej pracy. U początków mojego pontyfikatu poświęciłem temu zagadnieniu całą Encyklikę Laborem exercens. Dziś, po szesnastu latach od jej wydania, wiele problemów pozostało nadal aktualnych. Wiele z nich w naszym kraju jeszcze bardziej się uwidatniło. Jak nie wspomnieć tych, którzy na skutek reorganizacji przedsiębiorstw i gospodarstw rolnych stanęli wobec dramatu utraty pracy? Ile osób i całych rodzin popadło z tego powodu w skrajne ubóstwo! Ilu ludzi młodych nie widzi sensu podejmo-

formę wyzysku. Często przejawia się on w takich sposobach zatrudniania, które nie tylko nie gwarantują pracownikowi żadnych praw, ale zniewalają go poczuciem tymczasowości i lękiem przed utratą pracy do tego stopnia, że jest pozbawiony wszelkiej wolności w podejmowaniu decyzji. Wielokrotnie ów wyzysk przejawia się w takim ustalaniu czasu pracy, iż pozbawia się pracownika prawa do odpoczynku i troski o duchowe życie rodziny. Często też wiąże się z niesprawiedliwym wynagrodzeniem, zaniedbaniami w dziedzinie

2 czerwca 2017 minie 20. rocznica wizyty Ojca Świętego Jana Pawła II w Legnicy. Dla przypomnienia drukujemy homilię wygłoszoną w Legnicy oraz fotoreportaż z tego ważnego wydarzenia. Jednocześnie prosimy osoby posiadające zdjęcia z tej wizyty o przysyłanie na adres gazeta.legnica@solidarnosc.org.pl

ubezpieczeń i opieki zdrowotnej. Wielokrotnie, szczególnie w przypadku kobiet, jest zaprzeczeniem prawa do szacunku dla osobowej godności.

Praca ludzka nie może być traktowana tylko jako siła potrzebna dla produkcji - tak zwana siła robocza. Człowiek nie może być widziany jako narzędzie produkcji. Człowiek jest twórcą pracy i jej sprawcą. Trzeba uczynić wszystko, aby praca nie straciła swojej właściwej godności. Celem pracy - każdej pracy - jest sam człowiek. Dzięki niej winien się udoskonalać, pogłębiać swoją osobowość. Nie wolno nam zapomnieć - i to chcę z mocą powiedzieć - że praca jest dla człowieka, a nie człowiek dla pracy. Wielkie zadania stawia przed nami Bóg, domagając się od nas świadectwa na polu społecznym. Jako chrześcijanie, ludzie wierzący, musimy uwrażliwiać nasze sumienia na wszelkiego rodzaju niesprawiedliwość czy formy jawnego lub zakamuflowanego wyzysku.

Zwracam się tu przede wszystkim do tych braci w Chrystusie, którzy zatrudniają innych. Nie dajcie się zwieść wizji natychmiastowego zysku, kosztem innych. Strzeżcie się wszelkich pokus wyzysku. W przeciwnym razie każde dzielenie eucharystycznego Chleba stanie się dla was oskarżeniem. Tych zaś, którzy podejmują jakiegokolwiek rodzaj pracy, zachę-

cam: spełniajcie ją odpowiedzialnie, uczciwie i solidnie. Podejmujcie swoje obowiązki w duchu współpracy z Bogiem w dziele stwarzania świata. Czyńcie sobie ziemię poddaną (por. Rdz 1,28). Podejmujcie pracę w poczuciu odpowiedzialności za pomnażanie dobra wspólnego, które ma służyć nie tylko temu pokoleniu, ale wszystkim, którzy w przyszłości zamieszkiwać będą tę ziemię - naszą ojczystą, polską ziemię.

5. Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście. Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami, pełniąc Jego polecenia, prawa i nakazy, abyś żył i mnożył się, a Pan, Bóg twój, będzie ci błogosławił (Pwt 30,15-16) - te słowa Mojżeszowego testamentu z wielką mocą rozbrzmiewają dziś w naszej Ojczyźnie. Wybierajcie więc życie! (Pwt 30, 19) - wzywa Mojżesz.

Jaką drogą pójdziemy w trzecim tysiącleciu? Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście - mówi Prorok. Bracia i Siostry, proszę was: wybierajcie życie! Ten wybór dokonuje się w sercu, w sumieniu każdego człowieka, ale nie pozostaje on bez wpływu również na życie społeczności - narodu. Każdy człowiek wierzący jest więc w jakiś sposób odpowiedzialny za kształt życia społecznego. Chrześcijanin żyjący wiarą, żyjący Eucharystią, jest wezwany do budowania przyszłości własnej i swego narodu - przyszłości opartej na mocnych fundamentach Ewangelii. Nie lękajcie się zatem brać odpowiedzialności za życie społeczne w naszej Ojczyźnie. To jest wielkie zadanie, jakie stoi przed człowiekiem: pójść odważnie do świata; kłaść podwaliny pod przyszłość, by była ona czasem poszanowania człowieka; by była otwarta na Dobrą Nowinę! Czyńcie to w jedności, któ-

ra wyrasta z miłości do człowieka i z umiłowania Ojczyzny.

U schyłku tego wieku potrzeba wielkiego czynu i wielkiego dzieła, o którym pisał kiedyś Stanisław Wyspiański (Przy wielkim czynie i przy wielkim dziele), aby cywilizację, w której żyjemy, przepełnić duchem sprawiedliwości i miłości. Trzeba wielkiego czynu i wielkiego dzieła, by współczesna kultura otworzyła się szeroko na świętość, pielęgnowała ludzką godność, uczyła obcowania z pięknem. Budujmy na Ewangelii, abyśmy, wraz z kolejnymi pokoleniami Polaków żyjącymi w wolnej i zasobnej Ojczyźnie, mogli dziękować wraz z Psalmistą:

Każdego dnia będę Ciebie (Panie) błogosławił i na wieki wysławiał Twę imię. Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona. Pokolenie pokoleniu głosi Twoje dzieła i zwiastuje Twoje potężne czyny (Ps 145/144/, 2-4).

6. Uwielbiam, duszo moja, Pana! Podczas Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego na Dolnym Śląsku wraz z Maryją dziękujemy za Eucharystię - źródło miłości społecznej. Wyrazem tej jedności z Maryją niech będzie ukoronowanie cudownego wizerunku Matki Bożej Łaskawej z Krzeszowa.

Sanktuarium krzeszowskie ufundowała Anna, wdowa po Henryku Pobożnym, w rok po bitwie legnickiej. Już w wieku XIII przed obrazem Matki Najświętszej gromadziły się rzesze pielgrzymów. I już wówczas nosiło ono nazwę Domus Gratiae Mariae. Rzeczywiście był to Dom Łaski hojnie rozdzielanej przez Bogurodzicę, do którego licznie przybywali pielgrzymi z różnych krajów, zwłaszcza Czesi, Niemcy, Serbołużycanie i Polacy. Cieszymy się, że dziś także Boża Matka zgromadziła licznych pielgrzymów z tych po sąsiedzku żyjących narodów.

Niech ten znak włożenia koron na głowę Maryi i Dzieciątka Jezus będzie wyrazem naszej wdzięczności za dobrodziejstwa Boże, których tak wiele otrzymywali i stale otrzymują czciciele Maryi, spieszący do krzeszowskiego Domu Łaski. Niech będzie również znakiem zaproszenia Jezusa i Maryi do królowania w naszych sercach i w życiu naszego narodu. Abyśmy wszyscy stawali się świętynią Boga i mężnymi świadkami Jego miłości do ludzi.

Marian Krzaklewski przeszedł na emeryturę

Marian Krzaklewski, były przewodniczący KK przeszedł na emeryturę. Gratulacje i podziękowania za wiele lat pracy na rzecz NSZZ „Solidarność” przekazał Piotr Duda na posiedzeniu KK we Wrocławiu.

Dziękując swojemu poprzednikowi szef Związku Piotr Duda wyraził oczekiwanie, że „Solidarność” nadal będzie mogła wykorzystywać jego wiedzę i doświadczenie. Na co świeżo upieczony emeryt odpowiedział, że w Europie właśnie toczy się debata nad właściwym wykorzystaniem potencjału osób w wieku emerytalnym.

– Sam teraz to na sobie testuję – powiedział żartobliwie Krzaklewski.

Marian Krzaklewski – polityk, działacz związkowy, przewodniczący NSZZ „Solidarność” w latach 1991–2002, założyciel i lider AWS, poseł na Sejm III kadencji. W 1980 wstąpił do NSZZ „Solidarność”. Brał udział w zakładaniu Związku w Polskiej Akademii Nauk, był wiceprzewodniczącym Górnośląskiej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność” PAN. W 1989 został członkiem Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”. Działal również w Komitecie Obywatelskim przy Lechu Wałęsie jako sekretarz komitetu regionalnego w Regionie Śląsko-Dąbrowskim.

W latach 1989–1990 był wiceprzewodniczącym Regionalnej Komisji Wykonawczej związku.

W 1990 na II KZD „Solidarności” wybrano go do Komisji Krajowej oraz do prezydium Związku. W lutym 1991 na III Zjeździe „Solidarności” został wybrany na przewodniczącego Związku, pokonując w wyborach Bogdana Borusewicza i Lecha Kaczyńskiego.

W 1996 doprowadził do powstania Akcji Wyborczej Solidarność – bloku wyborczego skupiającego większość ugrupowań polskiej prawicy (m.in. „Solidarność”, PC, ZChN, PChD, KPN i inne). W 1997 kierowany przez niego blok wyborczy AWS wygrał wybory parlamentarne do Sejmu i Senatu. Koalicja zdobyła prawie 34% głosów wyborców i 201 mandatów w Sejmie oraz 51 w Senacie. W tych samych wyborach Marian Krzaklewski został wybrany posłem na Sejm III kadencji z okręgu katowickiego.

W 2000 z ramienia AWS-u wystartował w wyborach prezydenckich, zdobywając 15,57% głosów wyborców. W 2002 zrezyg-

FOT. MAREK LEWANDOWSKI

nował z funkcji przewodniczącego „Solidarności” i został zastąpiony przez Janusza Śniadka. Zrezygnował także z działalności partyjnej. Reprezentuje NSZZ „S” w Komite-

cie Ekonomiczno-Społecznym Unii Europejskiej.

W 2012 odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności. Otrzymał również Nagrodę Kisiela

w 1997, Człowieka Roku tygodnika „Wprost” w 1997 oraz Przyjaciela Ludzi Bezdomnych w 1996.

hd, ml KK NSZZ „Solidarność”

Solidarność dziękuje Rafalskiej

Choć projekt ustawy o agencjach pracy tymczasowej jest rządowy, punktem wyjścia są rozwiązania zawarte w projekcie NSZZ „Solidarność” z maja 2012 r., dające pracownikom tymczasowym znacznie lepszą ochronę, niż w obecnym stanie prawnym.

Co zawierają zmiany? Przede wszystkim uniemożliwią kierowanie tego samego pracownika tymczasowego do tego samego pracodawcy użytkownika, ale przez różne agencje. Wprowadzają ograniczenie stosowania umów cywilnoprawnych oraz ograniczają praktyki zastępowania pracowników stałych pracownikami tymczasowymi. Istotną zmianą (co nie było zawarte w pierwotnym projekcie Solidarności) jest również ochrona pracownik tymczasowych w ciąży.

Przewodniczący Solidarności Piotr Duda nie ma wątpliwości, że procedowane obecnie zmiany to w dużej mierze zasługa ministerstwa pracy, rodziny i polityki społecznej Elzbiety Rafalskiej. Dlatego wysłał list, w którym dziękując za

uwzględnienie postulatów Związku, przypomniał, że za poprzedniej władzy nie było woli politycznej, aby walczyć z patologiami w agencjach pracy tymczasowej.

– Obecna nowelizacja wpisuje się cały szereg dobrych pro-

pracowniczych i prorodzinnych rozwiązań, o które przez lata walczyła „Solidarność”, a które przez Państwa rząd już zostały wprowadzone w życie – czytamy w liście.

Przewodniczący wymienił tu m.in. 500+ i przywrócenie poprzedniego wieku emerytalnego, zniesienie tzw. syndromu pierwszej dniówki, zwiększenie odpisu na zakładowy fundusz socjalny, wprowadzenie klauzul społecznych w zamówieniach publicznych, wprowadzenie minimalnej stawki godzinowej przy umowach zleceniach, znacząco wyższą płacą minimalną, wzrost minimalnych świadczeń emerytalno-rentowych, dialog społeczny oraz trwające prace nad nowym kodeksem pracy.

– Dziękujemy, bo to w dużej mierze z inicjatywy Pani Minister prace nad uporządkowaniem

patologii w działalności agencji pracy tymczasowej, zmierzają do pozytywnego finału – zakończył przewodniczący.

Przypomnijmy

Projekt ustawy autorstwa Solidarności został złożony na ręce ówczesnego premiera Donalda Tuska w maju 2012 r. Do września tego samego roku odbyły się konsultacje z Państwową Inspekcją Pracy (pozytywna opinia), przedstawicielami Rady Gospodarczej przy Prezesa Rady Ministrów. Ministerstwem Pracy i Polityki Społecznej, Kancelarii Prezydenta RP. Odbyło się także w tym temacie posiedzenie Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Bez skutku.

Do projektu powrócono jeszcze podczas spotkań zespołu pra-

cującego nad projektem zmian do ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, które odbywały się od listopada 2014 r. od września 2015 r. Również bezskutecznie.

Dopiero po zmianie władzy i ukonstytuowaniu się Rady Dialogu Społecznego sprawa ponownie wróciła w 2016 r. do dyskusji. Do prac legislacyjnych trafiła 2 lutego 2017 r. w formie projektu rządowego. Sejm przyjął go 7 kwietnia, 21 kwietnia zajmie się nim Senat.

– Mam nadzieję, że to finał 5-letnich starań Solidarności o poprawę losu kilkuset tysięcy pracowników tymczasowych – powiedział szef Solidarności, który jutro będzie przysłuchiwał się senackiej debacie i obserwował głosowanie.

ml Tygodnik Solidarność

Zawody Wędkarskie o Puchar Zarządu Regionu

Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” organizuje VII Zawody Wędkarskie o Puchar Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”. Zawody zostaną rozegrane na stawach Dziwkowiec w miejscowości Dębno (w tym samym miejscu co w tamtym roku) w dniu 27 maja 2017 roku.

Opłata wpisowa wynosi 50zł od drużyny, którą należy dokonać w kasie Zarządu Regionu lub przelewem na konto:

13 1090 2066 0000 0005 4200 0448 z dopiskiem „zawody wędkarskie” do dnia 22 maja 2017 roku.

Dojazd na miejsce zawodów we własnym zakresie. Drużyny trzyosobowe proszę zgłaszać do dnia 22 maja 2017. W załączeniu plakat zawodów, regulamin zawodów oraz mapki dojazdowe.

ZAWODY WĘDKARSKIE
O PUCHAR ZARZĄDU REGIONU
ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
Zawody odbędą się 27 maja 2017r.
Na stawach „Dziwkowiec” w miejscowości Dębno
Zapraszamy do udziału 3 - osobowe drużyny
Wpisowe 50 zł od drużyny

Dodatkowe informacje i zapisy w siedzibie Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” w Legnicy
Nr telefonu: 76 721 08 78

VIII edycja projektu IPN „Kamienie Pamięci” – Życie za Życie”

W roku szkolnym 2016/2017 uczniowie Gimnazjum nr 1 w Głogowie przystąpili do realizacji projektu „Maria Fedecka, kobieta Wielkiej Odwagi” realizowanego w ramach VIII edycji projektu IPN „Kamienie Pamięci – życie za życie”.

je jedno życie ratuje cały świat” oraz prezentację multimedialną „Maria Fedecka”.

Gośćmi gimnazjalistów podczas prezentacji projektu byli między innymi: Pan Wojciech Zubowski, poseł na Sejm RP, Pan Bogdan Orłowski, Przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”, Pan Andrzej Koliński, Przewodniczący Rady Miasta Głogowa oraz radni miejscy i powiatowi.

Na zakończenie spotkania głos zabrał Pan Bogdan Orłowski, który podkreślił jak ważną rolę odgrywała podczas II wojny światowej i odgrywa dziś solidarność międzyludzka, oraz jak ważne jest aby zawsze stać po stronie człowieka krzywdzonego.

Uczestnicy projektu otrzymali drobne upominki od partnera projektu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.

Jolanta Peciak,
Zdjęcia: Iwona Wspaniała

Zadaniem uczestników projektu było odnalezienie i upamiętnienie osoby, która podczas II wojny światowej ratowała ludność żydowską. Bohaterką projektu uczniów Gimnazjum nr 1 jest Maria Fedecka, działaczka społeczna, która w latach 1942 – 1944 w Wilnie udzielała schronienia i pomocy kilkunastu Żydom, narażając życie swoje i swojej rodziny. Po wojnie nadal prowadziła działalność społeczną, była członkiem Komitetu Obrony Robotników. W 1987 roku otrzymała medal Sprawiedliwy wśród narodów świata.

Partnerami projektu są: Region Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” i Stowarzyszenie Patriotyczny Głogów.

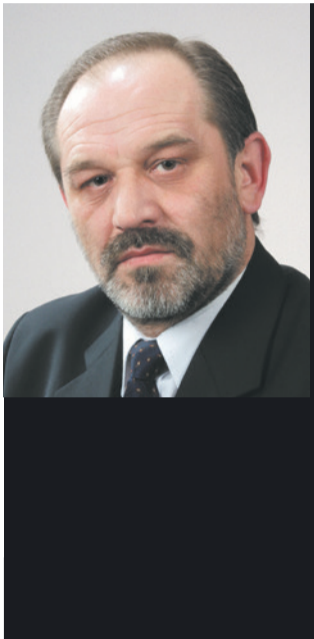
Prezentacja projektu odbyła się 27 marca w Gimnazjum nr 1, uczniowie przedstawili montaż słowno-muzyczny „Kto ratu-

Pracownicze wybory do Rady Nadzorczej KGHM Polska Miedź S.A. X kadencji

Zbliżają się pracownicze wybory do Rady Nadzorczej KGHM, tym razem na dziesiątą kadencję. Pracowników KGHM nie trzeba przekonywać jak istotną funkcją jest zasiadanie w Radzie Nadzorczej KGHM. Najlepszym, a raczej najgorszym przykładem jest sytuacja sprzed kilku lat, w której zabrakło przedstawicieli załogi w nadzorze spółki, gdy podejmowano dramatyczne w skutkach decyzje inwestycyjne.

Czym jest Rada Nadzorcza? Przede wszystkim sprawuje kontrolę nad Zarządem, określa, m.in. główne kierunki rozwoju Spółki oraz zatwierdza jej budżet, w którym istotnym składnikiem jest fundusz płac pracowniczych. Każdy pracownik powinien pamiętać o tych ważnych funkcjach Rady Nadzorczej, ponieważ ma prawo wybrać swoich przedstawicieli do tego organu władzy w Spółce. Obecnie w skład Rady Nadzorczej Spółki wchodzi 9 osób, w tym 6 jest wybieranych przez głównego akcjonariusza – skarbu państwa. Wśród trzech członków Rady spoza politycznego nadania jest dwóch przedstawicieli NSZZ „Solidarność”: Józef Czyczerski i Bogusław Szarek.

Informacje o kandydatach NSZZ „Solidarność”

Józef Czyczerski

Józef Czyczerski – działając w Radzie Nadzorczej wykonuje rzetelnie, konsekwentnie i uczciwie swoje zobowiązania wobec pracowników. Reprezentując załogę wykorzystuje swoją znajomość zagadnień dotyczących Polskiej Miedzi. Jest osobą potrafiącą pogodzić funkcję związkową z działalnością w Radzie Nadzorczej. Wykazał, że posiada kompetencje do reprezentowania pracowników, mimo szykan, upomina się o godne wynagrodzenia i korzystne zapisy w Układzie Zbiorowym Pracy. Nigdy nie zapomniał i nie zdradził pracowników, którzy codziennie niejednokrotnie narażają w pracy swoje zdrowie i życie.

W 2003 r. sprzeciwił się i nagłośnił ustaloną już na najwyższym szczeblu, z premierem rządu SLD L. Millerem, dalszą prywatyzację KGHM przez tzw. „pakiet menadżerski”. Miało to doprowadzić wprost do uwłaszczenia się Zarządu, Rady Nadzorczej i całkowitej prywatyzacji KGHM.

Nie oszczędzał sił, aby bronić miejsc pracy. Stał na czele strajku ostrzegawczego w 2009 r. co uchroniło KGHM przed całkowitą prywatyzacją. Z tego powodu był ponad 100 razy cią-

gany po komisariatach, prokuraturach i sądach. Do prowadzenia tego strajku nie przyznawali się wtedy czołowi „obrońcy polskiej miedzi”, a z tchórzostwa składali obciążające go zeznania w prokuraturze. Co bardziej przestraszeni aktywiści związkowi po kryjomu wypisywali sobie urlopy, aby nie ponosić konsekwencji, a Józef Czyczerski wylądował na ławie oskarżonych. Będąc członkiem Rady w przypadku marnotrawstwa, przekrętów czy podejrzanych inwestycji sprawy zawsze kierował do prokuratury z podejrzeniem popełnienia przestępstwa - dotyczyło to Weisswaser (Niemcy) oraz Ajax (Kanada). Po czasie okazało się, że miał rację.

Niepowołany w czerwcu 2011 roku do Rady Nadzorczej, mimo uzyskania największej ilości głosów i wyboru przez pracowników, przez kolejnych ministrów Skarbu (Grada, Budzanowskiego i Karpińskiego). Po trzech latach batalii sądowych udowodnił łamanie prawa przez konstytucyjnych ministrów rządu PO-PSL. W tym czasie niestety podjęto skandaliczne decyzje o wyprowadzeniu przez „raje podatkowe” z Polskiej Miedzi kilkunastu mld zł na zakup i dofinansowanie kanadyj-

skiej spółki Quadra FXN, a dziś widać wyraźnie, że było to działanie celowe. Konsekwencją jest obecne, rekordowe i niespotykane wcześniej zadłużenie KGHM-u.

Protestował m.in. przeciwko pozbyciu się nazwy Polska Miedź z nazwy spółki, brakowi inwestycji w tzw. „stare zagłębie”, ograniczaniu etatyzacji i kosztów w ciągu technologicznym, „dziwnym inwestycjom”, „chorym” systemom motywacyjnym i rozbudowie pirometalurgii bez zagwarantowania odpowiedniej ilości koncentratu. Od początku sprzeciwia się obciążaniu Spółki tak drastycznym podatkiem od miedzi i srebra, z uporem podejmuje działania, by złagodzona tę niesprawiedliwą daninę.

Wbrew naciskom politycznym i składanym mu „ofermom” nie dał się skusić i zdecydowanie walczy o zmniejszenie dysproporcji płacowych. Jest gotowy kontynuować swą dotychczasową działalność w Radzie Nadzorczej, gdyż wiele spraw wymaga wyjaśnienia i rozliczenia. Chcąc uczynić swe działania skuteczniejszymi apeluje do załogi o głosowanie na jego osobę oraz kandydatów zgłoszonych przez NSZZ „Solidarność”.

Bogdan Nuciński

Bogdan Nuciński – od wielu lat działa na rzecz pracowników KGHM, w tym 28 lat w NSZZ „Solidarność” pełniąc funkcję Przewodniczącego Komisji Międzyzakładowej. Przez 11 lat pracował na dole jako górnik operator i dzięki temu wie, co znaczy praca górnika pod ziemią. Doskonale poznał zawiłości miedzianego kombinatu prowadząc działalność na rzecz załogi.

Nie pozwolił na to, żeby pracownik był traktowany jako przedmiot do generowania zysku. Bezpieczeństwo pracy, pewność zatrudnienia i stabilizacja firmy jest podstawowym celem jego działalności. Uczestnictwo w Radzie Nadzorczej z wyboru załogi, to istotny wpływ na podejmowane decyzje, szansa na bardzo skuteczną ochronę interesów pracowniczych i dynamiczny rozwój „Polskiej Miedzi”.

Jest pewien, że przez wieloletnią działalność prowadzoną z uporem i determinacją udowodnił, że nie jest osobą uległą wobec jakichkolwiek nacisków i wpływowych grup, których zawiłe interesy, często prywatne lub partyjne, godzą w dobro pracowników.

Otwarcie występował przeciw sposobowi zarządzania KGHM, zawsze twierdził i dalej to czyni, że firmę tworzą ludzie, a nie maszyny. Członkowie Rady Nadzorczej z wyboru załogi powinni przede wszystkim godnie reprezentować interesy pracownicze. Podkreśla problem ciężących zagranicznych inwestycji, które są szkodliwe dla spółki. Dodatkowo jego zdaniem ma miejsce powolne dążenie do redukcji zatrudnienia na stanowiskach robotniczych i ciągłego przenoszenia kosztów na sze-

regowych pracowników Spółki. Dlatego tak ważne jest, abyśmy wybrali do Rady Nadzorczej sprawdzonych i zaufanych ludzi.

Zawsze starał się być z ludźmi i dla ludzi. Jako przedstawiciel załogi w Radzie Nadzorczej wraz z kolegami reprezentującymi NSZZ „Solidarność” chce realizować wspólny program. Pracownikom KGHM oferuje doświadczenie oraz uczciwe i rzetelne wykonywanie powierzonych obowiązków. Stawia na wizję działalności w Radzie Nadzorczej opartej głównie na zabieganiu o bezpieczeństwo miejsc pracy i godziwe wynagrodzenie dla pracowników. Bogdan Nuciński apeluje o głosowanie na wszystkich trzech kandydatów „Solidarności”, żeby wzajemnie uzupełniać się na posiedzeniach Rady Nadzorczej i efektywnie zabiegać o interesy pracowników Polskiej Miedzi.

Bogusław Szarek

Bogusław Szarek – od listopada 2012 r. reprezentuje pracowników w Radzie Nadzorczej KGHM. Wieloletni pracownik i działacz NSZZ „Solidarność” posiada doświadczenie, wiedzę i umiejętności, które stawia do dyspozycji pracowników Polskiej Miedzi. W związkowej pracy, jako wiceprzewodniczący Sekcji Krajowej Górnictwa Rud Miedzi NSZZ „Solidarność”, często współpracuje nad wypracowaniem najlepszych rozwiązań mających służyć załodze KGHM. Dobrze układającą się współpracę związkową na rzecz załogi, z przewodniczącym SKGRM NSZZ „Solidarność” Józefem Czyczerskim i członkiem rady SKGRM Bogdanem Nucińskim, przenosi na forum Rady Nadzorczej czyniąc głos załogi bardziej donośnym.

Zawsze jest przygotowany do spotkań, co zapewnia wysoką skuteczność realizacji jego inicjatyw. Jako bardzo doświadczony negocjator spraw pracowniczych w kontaktach z pracodawcą jest również wymagającym członkiem i sekretarzem Rady Nadzorczej. Wymagającym, ale przede wszystkim rozważnym, mogącym ponieść na swych barkach odpowiedzialność za decyzje, które będzie forsował w Radzie w imieniu załogi. Wierność zasadom umożliwi mu trwanie przy celu, jakim jest dobro pracownicze we właściwie prosperującej Spółce.

Uczestnictwo w Radzie Nadzorczej z wyboru załogi, to istotny wpływ na podejmowane decyzje, szansa na bardzo skuteczną ochronę interesów pracowniczych i dynamiczny rozwój Pol-

skiej Miedzi. Do jego głównych celów należy: szeroko pojęte bezpieczeństwo pracy i wynagrodzeń pracowniczych, stabilny rozwój firmy bez wstrząsów restrukturyzacyjnych oraz szacunek dla zatrudnionych. Być z ludźmi i dla ludzi, to jego dewiza. Swoją czas i umiejętności ponownie chce wykorzystać w pracy dla swoich wyborców reprezentując ich w Radzie Nadzorczej KGHM Polska Miedź S.A. Warto mu zaufać, ponieważ nigdy nie będzie się tego żałować. Głosując na Bogusława Szarka i kandydatów „Solidarności” oddajesz głos na uczciwych, rzetelnych i sprawdzonych działaczy pracowniczych.

Wydaje: Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”, 59-220 Legnica, ul. Fryderyka Skarbka 9, tel. (076) 72-10-878, 72-10-888, 72-10-898, e-mail: legnica@solidarnosc.org.pl, Redaguje zespół. Zdjęcia: Wojciech Obremski,